

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Poľská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie, ktorou sa zrušuje smernica 76/160/EHS⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 18 tejto smernice,
- zaviazať Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2006/7/ES do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 24. marca 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 64, s. 37.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra (Španielsko) 23. novembra 2009 — Ana María Iglesias Torres/Consejería de Educación de la Junta de Galicia

(Vec C-456/09)

(2010/C 24/62)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ana María Iglesias Torres

Žalovaná: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa smernica 1999/70/ES⁽¹⁾ na dočasných zamestnancov autonómnej oblasti Galícia?
2. Je možné považovať článok 25 ods. 2 zákona 7/2007 za právny predpis, ktorým sa táto smernica preberá do vnútroštátneho práva, keď v uvedenom zákone nie je žiaden odkaz na právne predpisy Spoločenstva?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku je potrebné označiť článok 25 ods. 2 EBEP za vnútroštátny predpis, ktorým sa uvedená smernica preberá do vnútroštátneho

práva a na ktorý odkazuje bod 4 výrokovej časti rozsudku Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 15. apríla 2008 (vec Impact)⁽²⁾, alebo má Španielsko uznať retroaktívny účinok samotného mzdového ohodnotenia spočívajúceho v trojročných príplatkoch, ktorý vyplynie z uplatnenia smernice?

4. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku je možné na tento prípad priamo uplatniť smernicu 1999/70/ES tak, ako je to stanovené v rozsudku Súdneho dvora vo veci „Del Cerro“⁽³⁾?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

⁽²⁾ Vec Impact, C-268/06, Zb. s. I-2483.

⁽³⁾ Vec Del Cerro Alonso, C-307/05, Zb. s. I-7109.

Odvolaie podané 20. novembra 2009: Talianska republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa (tretia komora) zo 4. septembra 2009 vo veci T-211/05, Talianska republika/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-458/09 P)

(2010/C 24/63)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľky

— vyhlásiť odvolanie za prípustné,

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. septembra 2009 vo veci T-211/05, Talianska republika/Komisia Európskych spoločenstiev, oznámený doporučené zásielkou zo 4. septembra 2009 č. 405966 doručenou 8. septembra 2009, a v dôsledku toho rozhodnutie Komisie 2006/261/ES zo 16. marca 2005 o schéme štátnej pomoci C 8/2004 (ex NN 164/2003), ktorú zaviedlo Taliansko v prospech spoločností nedávno kótovaných na burze cenných papierov [oznámené pod číslom K(2005) 591]

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý dôvod. Porušenie článkov 10 a 13 nariadenia č. 659/1999⁽¹⁾ (nariadenie „pravidlá štátnej pomoci“), článku 88 ods. 2 ES a zásady kontradiktórnosti. Zjavne nesprávne posúdenie dokumentov.

Súd prvého stupňa sa domnieval, že listami Komisie z októbra a decembra 2003 zaslanými Taliansku sa začalo skutočné predbežné rokovanie o opatreniach zavedených zákonným dekrétom č. 326/2003 ⁽²⁾. Súd prvého stupňa nezistil, že tieto listy znamenali iba všeobecné žiadosti a negatívnu pripomienku „nemôcť vylúčiť“, že opatrenia obsahovali štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Druhý dôvod. Porušenie zásady kontradiktórnosti.

V rozhodnutí o začatí formálneho zisťovania Komisia uznala selektívnosť opatrení v skutočnosti, že upravené daňové zvýhodnenia vylučovali spoločnosti, ktoré nemali sídlo v Taliansku. Naopak v konečnom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že opatrenia boli selektívne, pretože daňové zvýhodnenia vyhovovali podstatne viac spoločnostiam usadeným v Taliansku, lebo sú zdaňované zo zisku uskutočneného na svetovej úrovni, ako spoločnostiam Spoločenstva, ktoré sú v Taliansku zdaňované iba zo zisku uskutočneného v tomto členskom štáte. Komisia nikdy neupozornila taliansku vládu na túto zmenu prístupu a neumožnila jej predložiť v tomto ohľade jej pripomienky. Súd prvého stupňa sa nesprávne domnieval, že konanie Komisie je legitímne.

Tretí dôvod. Porušenie článku 87 ods. 1 ES.

V každom prípade nemožno považovať za selektívnu úľavu, akou je tá v predmetnej veci, ktorá sa vzťahuje na všetky spoločnosti, ako talianske, tak aj Spoločenstva, ktoré spĺňajú podmienky na prijatie na burzu regulovaného trhu Európskej únie. Najväčšia výhoda pre talianske spoločnosti spočíva v daňovom systéme, ktorý upravuje zdanenie na základe kritéria sídla, avšak jednoduchý rozdiel v rozsahu výhody medzi spoločnosťami, ktoré sú bez rozdielu zahrnuté do opatrenia úľavy, nemôže určiť ich selektívnu povahu. Súd prvého stupňa sa dopustil chyby tým, že dospel k záveru, že selektívnosť mohla spočívať aj v takomto rozdiely.

Štvrtý dôvod. Porušenie článku 87 ods. 1 ES. Nedostatok odôvodnenia.

Súd prvého stupňa postupoval nesprávne, keď dospel k záveru, že opatrenie bolo selektívne, keďže v ňom nie sú zahrnuté všetky spoločnosti. Sú v ňom totiž zahrnuté všetky spoločnosti, ktoré spĺňajú podmienky na prijatie na burzu regulovaného trhu. Navyše, voľba vstúpiť na burzu zahŕňa významné štrukturálne náklady, ktoré sa netýkajú spoločností, ktoré nie sú prijaté na burzu. Výber prijatých spoločností sa uskutočňuje na týchto objektívnych základoch a úľava je v súlade a spojená s rozdielom situácie nákladov na štrukturálnej úrovni, v ktorej sa nachádzajú obe kategórie spoločností. Opatrenie sa preto uplatňuje všeobecne a nie selektívne. Súd prvého stupňa v každom prípade neposkytol dostatočné odôvodnenie týkajúce sa dôkazov poskytnutých Talianskom v tomto ohľade.

Piaty dôvod. Porušenie článku 87 ods. 1 ES.

Súd prvého stupňa nesprávne dospel k záveru, že opatrenia sú v každom prípade selektívne vzhľadom na ich krátko trvanie, ktoré vylučuje spoločnosti prijímajúce rozhodnutie vstúpiť na burzu neskôr. Určená doba úľav sa totiž vysvetľuje rozpočtovou rovnováhou a skúšobnou povahou opatrení, avšak nemá vplyv na ich štruktúru, ktorá je jediným kritériom na posúdenie, či sú opatrenia selektívne alebo nie.

Šiesty dôvod. Porušenie článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Nedostatok odôvodnenia.

Opatrenia, aj keď sa považujú za štátnu pomoc, sú zlučiteľné so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) ako pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností. Súd prvého stupňa rozhodol nesprávne, ak ich považoval za pomoc na fungovanie ignorujúc stálu povahu účinkov, ktoré kótovanie vytvára v štruktúre a operačnej povahe spoločnosti a ak nedospel k záveru, že zvýšenie kótovania na regulovaných trhoch predstavuje činnosť zasluhujúcu podporu tiež na úrovni Spoločenstva. Súd prvého stupňa mal teda postihnúť Komisiu za výkon jej diskrečného práva v predmetnej veci bez toho, aby vychádzala z riadneho zistenia skutočností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 83, s. 1.

⁽²⁾ V skutočnosti ide o zákonný dekrét č. 269/2003, zmenený na zákon č. 326.

Odvolanie podané 24. novembra 2009: Dominio de la Vega, S.L. proti rozsudku Súdu prvého stupňa (siedma komora) zo 16. septembra 2009 vo veci T-458/07, Dominio de la Vega, S.L./Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a Ambrosio Velasco, S.A.

(Vec C-459/09 P)

(2010/C 24/64)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Dominio de la Vega, S.L. (v zastúpení: E. Caballero Oliver a A. Sanz-Bermell y Martínez, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) a Ambrosio Velasco, S.A.

Návrhy odvolateľa

— zrušiť napadnutý rozsudok vyhlásený 16. septembra 2009 vo veci T-458/07 v celom rozsahu a v dôsledku toho